

Сестритѣ му се върнали въ Арбанаси малко по-късно, навѣрно тогава, когато той се предаль усилено на революционна дейность.

Скоро Иларионъ се настанилъ за чиновникъ при Английската желѣзопътна компания, благодарение на чуждитѣ езици, които владѣлъ. Н. Обретеновъ казва:

„Презъ 1872 г. по настояването на Никола Стойчевъ и Христо Хаджи Ангеловъ, които бѣха тержумани при желѣзницата Русе — Варна, Иларионъ напустна своята търговска кантора и като честенъ търговецъ и знаещъ френски езикъ, постъпи за търговски агентъ при желѣзницата, тъй като тогава турското правителство нѣмаше уредена поща и търговцитѣ предаваха паритѣ си на желѣзницата. Агентската си работа Иларионъ изпълняваше отлично“.

Имаме и картичката му отъ тогава на френски:

Hilarion I. Dragostinoff, agent commercial du chemin de fer, Roustchouk.

По-късно, въ 1874 г., може би, по настояване на революционния комитетъ, за да е полезенъ за дѣлото, той станалъ телеграфистъ въ Русенската желѣзопътна станция. Въ писмо съ дата 11 ноемврий 1874 г. приятельтъ му Радовъ, сжщо телеграфистъ, въ Варненската ж. п. станция, го съветва;

„А азъ ще та съветвамъ да работишъ бърже, защото зле работишъ и мжно се чете и ако не давашъ внимание сега, *додето още си новъ*, ще си останешъ тъй додето пребждешъ телеграфистъ, защото отпосле мжно е да се преправи човѣкъ“.

Телеграфистъ остава той до бѣгството си отъ Русе въ 1875 г.

ПРОСВѢТНА И РЕВОЛЮЦИОННА ДЕЙНОСТЪ ВЪ РУСЕ

Добилъ образованието си въ Търновското главно училище, Иларионъ по-нататкъ въ Русе